

Ἡ μεγάλη καὶ ἡ μικρὰ καλλιέργεια συνδυάζονται ἐν ἀρμονικῇ ἐταιρίᾳ καὶ παρουσιάζονται ἀμφότεραι μ' ὅλα τὰ πλεονεκτήματά των. Ἡ μὲν πρώτη καθὼ μετριάζουσα τὸ ποσὸν τῶν εἰσοδημάτων καὶ πολλαπλασιάζουσα τὰς ὠφελίμους δαπάνας, ἡ δὲ δεύτερα καθὼ αὐξάνουσα διὰ τῆς ἐργασίας τὸ ἀκαθάριστον προῖόν τοῦ ἐδάφους. Ὁ πληθυσμὸς εἶναι πολυάριθμος, διότι ἀριθμοῦνται ἐκεῖ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς κεφαλῆς εἰς δέκα ττρέμματα, καὶ οὐδεμία κλάσις τῶν κατοίκων φαίνεται ὅτι ἡ ὑποφέρει στερήσεις. Ὁ μέσος ὅρος τοῦ ἡμερομισθίου, τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο σημεῖον τῆς εὐτυχίας τόπου τινός, εἶναι 2 φράγκα καὶ 25 ἑκατοστὰ καθ' ἡμέραν.

ὑπὸ Κ. ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ.

Περίεργος ἱστορία αἱμορροϊδικῶν παθήσεων.

Ὁ Κύριος Μελισταγῆς ἐτῶν 65, κάτοικος Σύρου, ὕγιος καθ' ὅλα ὄργανισμὸν, καλῆς διαπλάσεως, ὑψηλοῦ ἀναστήματος, κράσεως, λυμφατικο-αιματώδους, πρὸ χρόνων πολλῶν εἶχεν ἀνοικτὰς αἱμορροϊδας· ἐπισχεθεῖσων τούτων, ἐπῆλθεν ἀνωμαλία τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος καὶ στάσις αὐτοῦ εἰς διάφορα σπλάγχνα, κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ ἥπαρ· διὰ τινος λογικῆς θεραπείας ὁ μακαρίτης Παλαιολόγος ἰατροί, ἀποκαταστήσας ἀνοικτὰς τὰς αἱμορροϊδας, ἀπῆλλαξε τὸν πάσχοντα διαφόρων αἱμορροϊδικῶν ἐνοχλήσεων. Ἐπισχεθεῖσων δὲ καὶ αὖθις τῶν αἱμορροϊδῶν ἴσως καὶ ἕνεκα τῆς κακῆς συνήθειας τοῦ ἀρρώστου τοῦ νὰ πλύνῃ τὰ περὶ τὸν ἀφεδρώνοντα μέρη μὲ ψυχρὸν ὕδωρ, ἐπανῆλθε καὶ αὖθις ἡ ἀνωμαλία τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος εἰς τὴν κάτω κοιλίαν καὶ διάφοροι ἄλλαι καὶ ἀπερίγραπτοι ἐνοχλήσεις.

Μετὰ τὴν ἐδωδὴν τροφῶν ἀνεπτύσσοντο συνήθως ἐν τοῖς λεπτοῖς ἐντέροις ἀέρια· μὴ εὐρίσκοντα δὲ εὐκόλον διέξοδον πρὸς τὰ κάτω μὲν ἕνεκα τῆς ἐπὶ πολλὰς ἐνίοτε ἡμέρας παρατενόμενης δυσκοιλιότητος, πρὸς τὰ ἄνω δὲ ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀπο-

στάσεως, κατεβασάνιζον μεγάλως τὸν ἄρρώστον. Μόλις δὲ μετὰ πολλὴν ἀγωνίαν ἐξήρχοντο τινὰ μὲν διὰ τοῦ στόματος, συναποφέροντα καὶ ὁσμὴν ὀξυνοτάτην, τινὰ δὲ διὰ τοῦ ἀφεδρώωνος, περιέχοντα ἀφθονίαν ὑδροθεϊκῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀερίων. Ἐπὶ τῆς πρώτης ἐπισκέψεώς μου ἡ κάτω κοιλία τοῦ ἀρρώστου ὁμοίαζε κατὰ τι τύμπανον, ἐν ᾧ διὰ τῶν περιστολῶν τῶν ἐντέρων καὶ διὰ τῆς κινήσεως τῶν ἀερίων ἐσχηματίζοντο διάφοροι μουσικοὶ τρόπον τινὰ ἤχου· ἐπιθλιβομένης τῆς κοιλίας μόνον κατὰ τὸ κατιὸν δεξιὸν κῶλον διεγείροντο πόνοι ἐπαισθητοί.

Ἡ ἐπὶ πολλὰ ἔτη παράτασις τῆς καταστάσεως ταύτης, πλὴν τῶν ἄλλων δεινῶν ἐνοχλήσεων ἐπέφερεν ὑπεραιμίαν εἰς τὸ ἥπαρ καὶ ἐξέλκωσιν τοῦ ἑλεννώδους ὑμέως τοῦ κατιόντος κώλου, τούτου δὲ ἕνεκα, πλὴν τῶν ἄλλων ὀχληροτάτων αἰμορροϊδικῶν παθήσεων, ὁ πάσχων ἐνίοτε ἐμοῦσεν ὀξυνοπά τινα ὑγρὰ, καὶ τροφὰς συνήθως μετὰ δύο ἢ τρεῖς ὥρας ἀπὸ τῆς ἐδωδῆς αὐτῶν.

Διὰ τῆς ἐπιθέσεως τεσσάρων ἐδελλῶν εἰς τὸ ἀφεδρώνα καὶ διὰ τῶν ἐπιτοίψεων τῆς κινήσεως ἐπὶ τοῦ ἐρεθιζομένου πρότερον διὰ σιναπισμῶν δερμάτος τῆς κοιλίας, κατεπολεμήθη ἡ ὑπεραιμία τοῦ ἥπατος· δοθεισῶν ὁμως ἔπειτα τῶν αἰμορροϊδικῶν ξηρῶν τοῦ Οὐφελάνδου (τρυγικῆς ποτάσεως δραχμὴν μίαν, ἀνθέων θείου ἡρ. ἡμισείαν, ὑπανθρακικῆς μαγνησίας κόκκ. ε.) δυστυχῶς δὲν ἐπῆλθε τὸ οὐνηθες ἐπιτοιοῦτων παθήσεων εὐάρεστον ἀποτέλεσμα, τοῦτο δὲ ἴσως ἕνεκα τῆς ἐξέλκωμένης οὐσῆς βλεννομεμβράνης τοῦ δεξιοῦ κατιόντος κώλου. Τοῦτο μὲ ἠνάγκασεν ἵνα καταφύγω ἐσωτερικῶς μὲν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ὑπονιτρικοῦ βισμούθιου τὸ μὲν πρῶτον ἀνὰ ἡμισίαν ραχμὴν κατὰ πᾶσαν δευτέραν ὥραν, καὶ ἐπὶ ἡμέρας ὀκτώ· ἐξωτερικῶς δὲ κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν παρήγγειλα τὸν ἄρρώστον νὰ θέτῃ εἰς τὴν κοιλίαν του κατάσαρκα μαλακτικόν τι κατάπλασμα ἰσχυρῶς ἐπιπεπασμένον μὲ ξηρίον χόρτου κωνείου, τῆς κοινῶς λεγομένης τσικούτας ἢ μαγκούτας.

Ἡ θεραπεία αὕτη ἐπέφερε λίαν εὐάρεστα ἀποτελέσματα· μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρήσεως αὐτῆς ἐπῆλθε ῥίσις αἵματος ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἀφεδρώνι αἰμορροϊδικῶν ἀγγείων. Ἐκτοτε ὁ ἀρρώστος ἐλάβανε κατὰ πᾶσαν τρίτην ὥραν μίαν δόσιν (ἡμισίαν δραχμὴν) ὑπονιτρικοῦ βισμούθιου· συνουλωμένης δὲ μικρὸν κατὰ μικρὸν τῆς ἐξηλκωμένης πρότερον οὐσῆς βλεννομεμβράνης τοῦ δεξιοῦ κατιόντος κώλου ἔπαυσεν ὁ ἔμετος καὶ ἀπεκατεστά-

θησαν αἱ τακτικαὶ ἀποπατήσεις καθ' ἑκάστην πρωτάν. Ὁ ἄρρωστος ἔκτοτε ἐλάμβανε κατὰ πᾶσαν τετάρτην ὥραν μίαν δόσιν ὑπονιτρικοῦ βισμούθιου. Βιάζομένου δὲ τοῦ ἀρρώστου ν' ἀπέλθῃ καὶ νομίσας, ὅτι ἐγένετο ἤδη ἐντελής ἡ ἐπούλωσις, κατέφυγον καὶ αὐτὸς εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἀνθαιμορροϊδικῶν ξηρίων τοῦ Οὐφελάνδου, ἀλλὰ μετὰ δύο ἡμέρας ἐπανελθόντος τοῦ ἐμέτου ἠναγκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ὑπονιτρικοῦ βισμούθου, δι' οὗ ἐπέφερον τελείαν ἱασιν, μεταχειριζόμενος αὐτὸ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ἀπὸ τῆς παύσεως πάσης ἐνοχλήσεως ἐλάμβανεν ὁ ἄρρωστος κατὰ πᾶσαν τετάρτην ὥραν μίαν δόσιν ὑπονιτρικοῦ βισμούθου (ἡμίσειαν δραχμὴν). ἐπὶ ἄλλην μίαν ἐβδομάδα ἐλάμβανε κατὰ πᾶσαν πέμπτην ὥραν μίαν δόσιν τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου· ἔπειτα ἐπὶ ἓνα μῆνα ὁλόκληρον τὸν παρήγγειλα νὰ λαμβάνῃ πρωτὴ καὶ ἐσπέρας πρὸ τοῦ δείπνου ἀνὰ μίαν δόσιν. Κατὰ πᾶσαν δὲ πρωτάν νὰ λαμβάνῃ ἐν κοχλιάριον τῆς τραπεζῆς καλοῦ μέλιτος, καὶ ἀμέσως, ἔπειτα νὰ πίνῃ ποτῆριον ψυχροῦ ὕδατος· ν' ἀποφεύγῃ δὲ τοῦ λοιποῦ τὴν χρῆσιν ἀλμυρῶν, καπνιστῶν, ὀσπρίων, τιγανιτῶν καὶ τεταριχυμένων (παστῶν), ν' ἀποφεύγῃ τὴν χρῆσιν οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ οἴνου μέχρι τελείας ἀποκαταστάσεως τῆς μηνιαίας ῥοῆς αἵματος ἀπὸ τῶν ἐν τῇ ἀφεδρῶνι αἰμορροϊδικῶν ἀγγείων· νὰ παύσῃ διὰ παντός τὴν ἐπίλουςιν τῶν κάτω μερῶν τοῦ σώματος με ψυχρὸν ὕδωρ.

Περὶ τὸ ἔαρ κατὰ μὲν τοὺς μῆνας Μάρτιον, Ἀπρίλιον καὶ Μαΐον νὰ πίνῃ κατὰ πᾶσαν πρωτάν ποτῆριον ὀρροῦ γάλακτος (τυρογάλου) μεμιγμένου με δύο ἢ τρία κοχλάρια τῆς τραπεζῆς ὀποῦ καπνιάς (fumsargiae)· κατὰ δὲ τοὺς μῆνας Αὐγούστον Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς σταφυλοθεραπείας, ὅπως εἶναι ἤδη δημοσιευμένη αὕτη ἐν τῇ Μελίσσῃ τῶν Ἀθηνῶν. (Ἰδὲ Μελίσσης Ἀθηνῶν τόμ. α'. σελ.